

bekjendt ikke altid hi, naar han taler om de militære Lov. Det ærede Medlem huffer rimeligvis ikke, at jeg var imod Sværnsloven isjor, og det stemmede jo heller ikke med det ærede Medlems Politik, at jeg skod saaledes. Det ærede Medlem havde heldt set, at jeg havde været for den, men Herreaud, jeg var nu imod den, og saa kan han dog ikke forlange, at jeg skal drage Konsekvenser af, hvad andre Menneſter gjorde i Sværnsloven. Hvad Soldatens Lønningsslov angaar, erindrer det ærede Medlem maasse heller ikke, at hans Meningsfæller i det daværende Lønningssudvalg i Forening med Heire slog mig og mine Meningsfæller ved denne Lov, saa jeg har heller ikke saa ganske ifinde at tage Konsekvenserne, af, hvad de andre Herrer i den Sag besluttede. Dette kommer imidlertid ikke Sagen ved. Jeg tror, det er bedst at holde sig ganske simpelt til, om Fyringenieuren som saadan bør være pensionsberettiget eller ikke. Det er nemlig ikke vor Opgave at se at faae saa Mange gjorde pensionsberettigede som muligt — det veed jeg da ialtsald ikke, at det ærede Medlem og jeg hidtil have filllet os som Opgave. Lvertimod har Folkethingets Opgave hidtil gaaet ud paa, at søge at indskrænke de pensionsberettigede Embedsmænds Antal. Ganske vist har Pensionsretten ikke ganske samme Betydning nu som tidligere, efter at der ved det ærede Medlems og hans Bennisers Hjælp isjor blev sat Statsunderstøttelser igjennem, hvorved de, der, ikke formelt have Pensionsret, dog i Realiteten faae den. Det har vel ikke ganske den samme Betydning, men nogen Betydning har det dog altid, og hvad særligt Fyringenieuren angaar, da var det, at han ikke blev pensionsberettiget, en Indrømmelse, som blev gjort Folkethinget i 1875 til Bederlag for den meget betydelige Indrømmelse, som Folkethinget dengang, for en væsentligt Del netop paa Foranledning af det ærede Medlem, gjorde Marineministeren paa denne Lov, saa det ærede Medlem er dog den Sidste, der bør forlange af Udvalget, at det nu, da der kræves yderligere Indrømmelser af os, og da vi paa flere Punkter ere gaaede Ministeren imøde yderligere, ogsaa skulde gjøre det paa dette Punkt og opgive dette, som man dengang saae igjennem. Jeg skal forøvrigt bemærke, at dette er et af de Punkter, som Flertallet vilde have været villigt til at indrømme den høitærede Minister, dersom der i det Hele havde været Udſigt til en Overenskomst. Det var et af de Punkter, hvor man fra Udvalgets Side gav den høitærede Minister Udſigt til Indrømmelser, men da han forkaſtede Udvalgets Tilbud som Helhed, forekommer det mig ikke, at der nu er Aarsag til at give ham dette Punkt særſt. Derfor maa jeg under de nuværende Omſtændigheder tilraade det ærede Thing at stemme mod Ændringsforſlag under Nr. 3, saavelſom mod de øvrige af Udvalgets Mindretal stillede Ændringsforſlag.

Berg: Det ærede Medlem maa indrømme mig, at Æufommelse beror noget paa, hvorledes man hører. Det ærede Medlem skulde have hørt, at jeg angaaende Sværnslovens endelige Vedtagelse nævnedde ikke ham, men flere af hans Medforſlagsſtillere her. Derimod erindrer han jo saa Herloven, og hvad dernæst Soldloven angaar, turde jeg mulig dog turne fastholde, hvad jeg sagde før, at første Stykke i § 9, hvorefter de tre første Lønningsskasser ere pensionsberettigede, og indtil 177 i 4de Klasse ligeledes skulde have Pensionsberettigelse, er det ærede Medlem gaaet ind paa med de andre Udvalgsmedlemmer, uden at stille Ændringsforſlag dertil. Det ærede Medlem har alſaa ikke blot filllet Ændringsforſlag angaaende de tre første Skassers Pensionsberettigelse, men han er ogsaa gaaet ind paa, at ogsaa 177 af fjerde Lønningsskaffe skulde have Pensionsberettigelse, ligesom han tilligemed hele Rigsdagen er gaaet ind paa, at et meget stort Antal, flere endnu end tidligere, under den samme høitærede Minister, vi her forhandle med, have faaet Pensionsberettigelse. Jeg har da ſpurgt om, hvorfor man nu sætter en Fyringenieur ned som Beſtillingsmand, medens man sætter en ung Premierlieutenant, en yngre Soldofficiant eller Soldkontrollør op som pensionsberettiget; jeg ſpørger, efter hvilke Grundſætninger fordeler man saaledes kongelige Udnævnelser mellem de under Administrationen i Samsundets Tjeneste Lønnede Mand? Derpaa har jeg ikke faaet et eneſte Ord til Svar af det ærede Medlem; det ærede Medlem har glemt enhverſomhelſt blot Skygge af Grund for den Opfattelse, og jeg forlanger egentlig ikke større Revanche med Henſyn til det Spørgsmaal, thi jeg erkjender, at der er i Virkeligheden ingen Grund derfor. I 1865, da vi forhandlede det Spørgsmaal paa Finantsloven i Rigsvaarets Finantsudvalg, og hvor vi gave den Bedkommende en paſfende Forhøiſe af hans Honorar, kunde der være Anledning til endnu at lade Fyringenieuren ſtaa som ikke pensionsberettiget; Bedkommende var ogsaa dengang en yngre Mand, og Ministeren kunde opnaa andre Fordele uden at komme Bedkommende til Skade; men Forholdene ere ganske viſt anderledes nu, efterat vi i Løbet af de 16 Aar have givet den hele Institution en ſaa overordentlig Udvikling. Nu hører jeg imidlertid, at det ærede Medlem efter at have talt om Sagen eller rettere ſagt gaaet, uden om den uden at anføre de Grunde, han ikke har, — hvad der er meget klogt —, ſiger, at det var ogsaa et Spørgsmaal, hvori Flertallet var enigt med mig i min Betragtning. Desuagtet høier jeg mig for de Herrer's Indſtilling og ſkal følge den, thi, om Loven kommer ud eller ikke, er Noget, jeg ikke vil have mindſte Anſvar for. Naar den ærede Dødsfører endte med at ſige, at jeg muligen vilde ende med at foreſlaa denne Sag henviſt til Finantsudvalget, da har jeg ingeniſinde foreſlaaet